

Klasslärarstuderande behöver mera specialpedagogiskt kunnande

Dagens skola beskrivs som en skola för alla – en plats där alla elever, oavsett förutsättningar, ska få möjlighet att gå i sin närskola och få det stöd de behöver i första hand i sin egen klass. För att detta ska bli verklighet krävs kompetenta lärare som kan möta elever med olika behov och bakgrund. Klasslärare, vilka utgör majoriteten av lärarna i lågstadiet, har en nyckelroll i detta arbete.

Trots detta innehåller klasslärarutbildningen i de flesta finländska universiteten endast en fem studiepoängs kurs i specialpedagogik, vilket är en försvinnande liten del av de 300 studiepoäng som utbildningen omfattar. Frågan blir då: hur kan vi förvänta oss att klasslärare ska uppfylla kraven på att möta alla elever utan att ge dem tillräcklig utbildning för att göra det?

I min magisteravhandling undersökte jag hur väl klasslärarstuderande i slutskedet av sina studier upplever att de kan identifiera och stödja elever med matematiksvårigheter. Ett återkommande tema i intervjuerna var kritiken mot den begränsade mängden specialpedagogik i utbildningen. Många av de intervjuade upplevde att utbildningen inte förberett dem tillräckligt för att hantera de specialpedagogiska utmaningar som väntar i deras framtida yrkesliv.

Matematiksvårigheter är ett komplext fenomen. Att tidigt identifiera dessa svårigheter kräver djupgående kunskap om barns matematiska utveckling. Tidiga insatser är avgörande för att förhindra utvecklingen av negativa attityder och lågt självförtroende hos elever, vilka annars kan påverka dem genom hela livet. Forskning visar att personer med svaga kunskaper i matematik löper ökad risk för arbetslöshet, sjukdom och andra sociala problem. Att hantera matematiksvårigheter är alltså inte bara en fråga om enskilda elevers framtid – det är en samhällsfråga som påverkar oss alla.

I min studie framkom det att klasslärarstuderande har relativt stora variationer i deras upplevda förmåga att hantera matematiksvårigheter. En del var tydligt mer insatta i ämnet än andra, och upplevde sig ha bättre förutsättningar att bemöta den här elevgruppen. Kunskapsluckor gällande uppfattningar om matematiksvårigheter kunde trots detta noteras hos alla intervjuade.

I dagsläget är det frivilligt för klasslärare att fördjupa sig i specialpedagogiska frågor som inlärningssvårigheter. Detta riskerar att skapa ojämlikhet i elevernas tillgång till kompetenta lärare. Om vi verkligen vill ha en skola för alla, måste vi ge våra lärare verktyg för det. Genom att satsa på mer specialpedagogik i klasslärarutbildningen tror jag på att vi kan säkerställa en mer jämlik och kvalitativ grundskola för alla elever.